

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Η'.
ΑΡΙΘ. 92.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΓΓΟΥΣΤΟΣ 1875.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 10.

Τιμὴ ἔτησια, Ἀθηνῶν Δρ. 1—
Ἐπαρχιῶν » 1,20
Τουρκίας » 2—

Οἱ κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον ἑΞΟΧΟΙ ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΙΣ.

Εἰς τὸν ἀξιότιμον φίλον μας καὶ συντάκτην τοῦ ὤ-
ραιοῦ καὶ διδασκτικοῦ ἐγχειριδίου τῆς Ἑλληνικῆς ἀρ-
χαιολογίας, καθηγητὴν Ἀθ. Ρουσόπουλον, ὀφειλομεν,
καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ μικροὶ συνδρομηταὶ μας χάριτας,
διὰ τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως μᾶς παρεχώρησεν ἅ-
δειαν ὡς ἀνατυπώσωμεν εἰς τὴν «Ἐφ. τῶν Παίδων»
τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν τῶν Ἑλλήνων ἡρώων,
τῶν ἐκστρατευσάντων κατὰ τῆς Τρωάδος. Ἰδὲ βιβλίον
τοῦτο τοῦ κ. Ρουσόπουλου, τὸ ὁποῖον συνίσταται ἐκ
18 περίπου τυπογραφικῶν φύλλων καὶ περιέχει διαφόρους
ὠραίας εἰκόνας, τιμᾶται δρχ. πέντε, καὶ ἡμεῖς τὸ συ-
νιστοῦμεν εἰς τὸ κοινὸν ὡς λίαν διδασκτικὸν καὶ ὠφέ-
λιμον.

Ἐκ τῶν προσώπων τῶν ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ μας τὸ

φέρων τὸν ἀριθμὸν 1 παριστᾷ τὸν Μενέλαον, τὸν σύζυγον
τῆς ὠραίας Ἑλένης, ἀδελφὸν δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ
βασιλέα τῆς Σπάρτης. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Τρω-
άδος περιπλανήθη μετὰ τῆς Ἑλένης εἰς διαφόρους τό-
πους ἐνεκα ἐναντίων ἀνέμων καὶ τέλος ἔφθασεν εἰς Σπάρ-
την, ὅπου ἔζησε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του. Μετὰ
θάνατον ἐτιμᾶτο ὡς ἥρωος, εἴτε ἡμίθεος ὑπὸ τῶν
Σπαρτιατῶν, οἵτινες ἐσώστησαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ
μίαν ἐαρτὴν ὀνομαζομένην Μενελαΐα.

Ὁ 2 ἀριθμὸς παριστᾷ τὸν Πάριν, τὸν υἱὸν τοῦ βα-
σιλέως τῆς Τρωάδος Πριάμου, καὶ ἀρπαγα τῆς Ἑλένης.

Ὁ Ὅμηρος τὸν παριστᾷ νέον ὠραῖον, ἀλλὰ παράλει-
λυμένον ἐνεκα τῆς ἀσωτίας, καὶ περιφερόμενον πρὸς
κόρεσιν τῶν ἀθεμίτων αὐτοῦ ὀρέξεων. Τὴν Ἑλένην,
εἰς τῆς ὁποίας τὴν οἰκίαν ἐφιλοξενήθη, ἀπῆγαγεν ἐνφ'
ὁ σύζυγός της ἦτο ἀπὼν ἐν Κρήτῃ, ἔγεινεν αὐτίως
τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου καὶ οὕτως ἔφερεν ἐφ' ἑαυτὸν

τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς του καὶ τὴν πόλιν του τελεῖαν καταστροφὴν. Πρὸ τῆς κυριεύσεως τῆς Τρωάδος ἐφόνευσε τὸν Ἀχιλλεῖα διὰ δόλου, ἐνῷ ἔμελλε νὰ νομφευσῇ τὴν ἀδελφὴν τῆ Πολυξένην εἰς τὸν Ναῶν τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος, ρίψας βέλος κατὰ τοῦ μόνου τρωτοῦ μέρους αὐτοῦ, — τῆς πτέρνας του — Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπληγώθη ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου διὰ βέλους φαρμακευμένου καὶ ἀπέθανεν ἐν ἀγωνίᾳ.

Τὴν διαγωγὴν τοῦ Πάριδος καὶ τὰ κακὰ αὐτοῦ ἀποτελέσματα εἰς ὁλόκληρον τὸ ἔθνος του, πρέπει νὰ ἔχον πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν πάντες οἱ νέοι, ὥστε ν' ἀποφεύγωσι τὰς ἀθεμίτους ἐκείνας ἡδονάς, αἱ ὁποῖαι ἐπέφερον τὴν καταστροφὴν ἐκείνου καὶ ρίπτουσιν εἰς δυστυχίαν καὶ πρόωρον θάνατον χιλιάδας ἐκ τῶν ἀνοήτων νέων εἰς πάσας τὰς χώρας τῆς Γῆς.

«Ἡ εὐσέβεια, — λέγει ὁ Παῦλος, — εἶναι ὠφέλιμος εἰς πάντα, ἔχουσα ἐπαγγελίαν τῆς τε παρούσης ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης.» (Α'. Τιμοθ. δ', 8) ἤγουν ὑπόσχεται εὐημερίαν εἰς τε τὸν παρόντα κόσμον καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, καὶ ταύτην πρέπει πάντες νηπιόθεν ν' ἀποκτήσωσιν. (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΠΑΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

(Συνέχεια τοῦ ἀριθ. προηγούμενου.)

Ὁ Ἰωσήφ εἶχεν ἀκούσει, ὅτι οἱ Ἰνδοὶ (ἄγριοι Ἀμερικανοὶ) εἶχον πρὸ ὀλίγου διαπραξείναι τινὰ κακουργήματα μετὰ τῶν λευκῶν ὀλίγα μίλια μακρὰν τοῦ μέρους, ὅπου ἐκατοίκει, ἀλλ' οἱ γονεῖς του ἐνόμιζον ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐκείνη εἶχε διαλυθῇ φιλικῶς, καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν ἐφάνταζοντο κανένα ἄλλον κίνδυνον ἀπ' αὐτῆς.

Ἀλλ' οἱ ἄγριοι ἐκείνοι ἄνθρωποι ἦσαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰωσήφ καὶ αὐτὸς ἐγνώριζεν ἀπὸ τὴν πολεμικὴν τῶν ἐνδυμασίαν καὶ ἀπὸ τὰ ὅπλα των, ὅτι εἶχον ἔλθει ὡς ἐχθροὶ καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐστοχάσθη νὰ φύγῃ, ἀλλ' εἰδὲν, ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, διότι νὰ κρυφθῇ δὲν ἤμπορει, ἐπειδὴ τόπος ἀσφαλῆς δὲν ὑπῆρχε, καὶ τὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὸν ἔδλεπεν ἀνωφελές· ὅθεν ἀπεφάσισεν ὡς ἄνδρεῖον παιδίον, νὰ τοὺς ἀπαντήσῃ μὲ γενναϊότητα, καὶ ἂν ᾔθελον νὰ πάρουν τίποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν, νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ τὸ πάρουν, ἐλπίζων μὲ τοῦτο, ὅτι θὰ ἀνεχώρουν χωρὶς νὰ κάμουν ἄλλην ζημίαν.

Μόλις εἶχε τελειώσει ταῦτα εἰς τὸν νοῦν του, καὶ ἰδὼ οἱ Ἰνδοὶ ὠρμησαν εἰς τὴν καλύβην, ἐκύτταξαν τριγύρω, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶδον εἰμὴ τὸ παιδίον, περιῆλθον ὅλα τὰ μέρη τῆς, διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι δὲν ἦτο κανεὶς, ἔπειτα δὲ ἐβύναξαν ὅλα τὰ τρόφιμα καὶ ὅλα τὰ φορέματα ὅσα τοὺς ἤρσαν καὶ ἀνεχώρησαν λαβόντες μαζὺ των καὶ

τὸν μικρὸν Ἰωσήφ, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωκαν νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. ἂν δὲν ᾔθελε νὰ τὸν κακοποιήσωσιν.

Ὁ δυστυχὴς Ἰωσήφ εἶδε διὰ μιᾶς ὅτι ἡ ἀντίστασις δὲν θὰ τὸν ὠφέλει πρῶτος, ὅθεν παραδοθεὶς εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Θεοῦ, ἐπεριπατεῖ μὲ θάρρος μετὰ δύο Ἰνδῶν, οἱ ὁποῖοι διωρίσθησαν ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν των νὰ τὸν φυλάττωσιν.

Ὁ ἥλιος ἐπλησίαζε νὰ δύσῃ ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὸ δάσος, ἀλλ' αὐτοὶ ἐξηκολούθησαν ὁδεύοντες ἐπὶ πολλὰς ἀκόμῃ ὥρας, καὶ ὅταν τελευταῖον ἐσταμάτησαν, ὁ Ἰωσήφ ἐτηρεῖτο πολλὴ προσεκτικῶς. Τὸν ἀφῆκαν ὅμως νὰ πλαγιάσῃ ἐπάνω εἰς ξηρὰ τινα χόρτα πλησίον τῆς πυρᾶς, τὴν ὁποίαν ᾔναψαν, αὐτὸς δὲ μετὰ ἐνθερμον προσευχὴν εἰς τὸν Θεόν, ἀπεκοιμήθη.

Διὰ πολλὰς ἡμέρας ὠδοιπόρουν χωρὶς ν' ἀναπαυθῆν πολὺ τέλος δὲ ἔφθασαν εἰς ἓν μικρὸν Ἰνδικὸν χωρίον, καὶ ἐκεῖ ἀφῆκαν τὸν Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἐνεκα τῆς μακρᾶς καὶ ἀδιακόπου ὁδοιπορίας εἶχε καταβληθῇ τόσον πολλὸν, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ περιπατῇ. Ἀλλ' ὅμως καὶ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην εἰς τῶν Ἰνδῶν ἔμενε πλησίον του πάντοτε διὰ νὰ τὸν φυλάττῃ, μάλιστα τὸν μετέφεραν διὰ νυκτὸς εἰς μικρὰν τινα σκιάδα, τὴν ὁποίαν εἶχον κατασκευάσει μὲ χαμόκλαδα, καὶ ὅταν τὴ πρωτὴ ἐξύπνησεν, ἤρθαι αὐτὸν τόσον κινῶν, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ σηκωθῇ· τὸ δὲ χειρότερον ἦτο ὅτι κανεὶς ἐπὶ πολλὰς ὥρας δὲν ἐφρόντισε δι' αὐτόν. Τελευταῖον ὅμως παιδίον τι εἰς τὴν ἡλικίαν του, οὗτος Ἰνδοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκεν ἡ σκιάς, ἦλθε καὶ τοῦ ὠμίλησεν ὀλίγας λέξεις εἰς τὸ ἀγγλικόν. Ἀφίνομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ συμπεράνωσι τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἠγέρθησαν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μικροῦ Ἰωσήφ εἰς τὴν φωνὴν τῆς μητρικῆς του γλώσσης, διότι ἀφότου οἱ Ἰνδοὶ τὸν ἤρπασαν ἀπὸ τὴν πατρικὴν οἰκίαν δὲν εἶχεν ἀκούσει οὐδὲ μίαν λέξιν, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ. Ὁ ὅθεν τὰ δάκρυα ἔτρεχον ποταμῆδὸν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του, ἐνῷ ἔλεγεν εἰς τὸ Ἰνδόπουλον πόσον ἄρρωστος ἠσθάνετο ὅτι ἦτο.

Ἡ κατάστασις τοῦ Ἰωσήφ ἐκίνησε τὴν συμπάθειαν τοῦ ἀγρίου παιδὸς, ὅπερ τοῦ ἠτοίμασεν ἓν ἀπὸ τὰ σπυγνῆτα λατρικὰ τῶν ἀγρίων καὶ ἄλλως πῶς τὸν περιεποίηθη ὅσον ἠμπόρουν, ὥστε ὁ Ἰωσήφ ταχέως ἀνέλαβε καὶ ἀμέσως ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδωκαν καὶ ἡ ὁποία ἦτο νὰ κόπτῃ ξύλα εἰς τὸ δάσος καὶ νὰ τὰ κρουαλῇ εἰς τὸ μέρος, ὅπου τοῦ ἐδείξαν, διὰ νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Ἰνδῶν· ἀλλὰ καὶ ἐδὼ ἐπετηρεῖτο ἀκριβῶς ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν.

(ἀκολουθεῖ.)